

BINNENLANDSE
VEILIGHEIDSDIENST

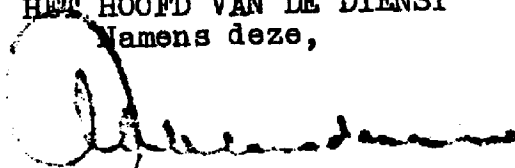
's-Gravenhage, 31 Augustus 1949
Javastraat 68

No.: 68802
Bijl.: een

Betr.: Overzicht no.7

Hierbij heb ik de eer U een exemplaar aan te bie-
den van Overzicht no.7 van mijn Dienst, afgesloten per
15 Augustus 1949.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

J. E. Crabbendam.

AAN: Alle Politieverbindingen.

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

Overzicht no. 7

1949

I N H O U D

I.	Communisme Internationaal	blz. 1
II.	Activiteit C.P.N. (De Waarheid)	blz. 8
III.	Neven- en mantelorganisaties der C.P.N.	blz. 13
IV.	Indonesië	blz. 19
V.	Overzicht der stakingen in Juli 1949	blz. 21

INDEX b.

Invloed van de C.P.N. op buurt- en wijkcomité's; het streven blz. 15
van de "Stichting Kinderuitzending Eilanden" te Amsterdam t/m " 18
nader bekeken

Beschouwingen van Indonesische zijde over de positie van het
nieuwe China, over Indonesië in het Amerikaanse systeem van
oorlogsbases, en over de noodzaak voor Indonesische arbeiders in Nederland zich te organiseren " 19
en " 20

I. COMMUNISME INTERNATIONAAL.

Twee kwesties hebben in de jongste verslagperiode in bijzondere mate de aandacht der communisten bepaald, n.l.:

- 1e. het nog immer toenemende overwicht van de volgelingen van Mao Tse Tung in China,
- 2e. het excommunicatie-decreet van Rome t.a.v. de leden en sympathisanten van alle communistische partijen ter wereld.

Ofschoon in het algemeen de activiteiten der partijen naar buiten in het vacantieseizoen sterk verminderen, vermochten beide punten de spanning toch op te voeren.

In navolging van Radio-Moskou heeft, ook in Nederland, vooral de communistische pers zich beijverd deze aangelegenheden te accentueren.

Ten aanzien van punt 1 moet een artikel van Mao Tse Tung, voorzitter van het Centraal Comité der Communistische Partij van China, worden gememoreerd. (Kominformkrant 15-7-1949). Daarin heeft de Chinese communistenleider een uitvoerige uiteenzetting gegeven over "de dictatuur van de volksdemocratie", welke thans in China heet te worden gevestigd. De schrijver verklaart zich verbonden met de U.S.S.R. en de volksdemocratiën in Europa en met het proletariaat en de massa's van het volk der andere landen, ter vorming van een internationaal verenigd front.

Mao Tse Tung verwerpt een zogenaamde derde macht en stelt de zaak letterlijk aldus:

"Internationaal behoren wij tot het anti-imperialistische front, met "aan het hoofd de Sowjet-Unie; voor wezenlijke vriendschappelijke hulp "moeten wij onze blik richten naar dit front en niet naar het imperialistische".

Het ligt voor de hand, dat het Communistisch Informatie Bureau dit partijkiezen in haar bladen gaarne in vertaling verder wereldkundig maakte. Het artikel blijkt aanvankelijk door Mao te zijn afgestaan aan het Sin-hwa Agentschap ter herdenking van de 28ste verjaardag van de Communistische Partij van China (d.d. 1 Juli 1949). Het werd dus niet speciaal voor het Kominformblad geschreven. De Waarheid (27-7-49) publiceerde een uittreksel.

Het behoeft geenszins te verbazen, dat het Centraal Comité der Franse communistische Partij het artikel aan de orde van de dag gesteld wilde zien ter bestudering in de eerstkomende bijeenkomsten van alle partijcellen. (Humanité 22-7-1949).

Voorshands viel niet vast te stellen of het Communistisch Informatie Bureau hiervoor een wenk heeft gegeven. Waarschijnlijk is dit wel, gelet op het grote tactische belang, dat Moskou bij een grondige verbreiding van deze "rechtzinnige" belijdenis van Mao Tse Tung heeft. Het artikel wordt in elk geval door het Kominform gebruikt als een wapen tegen Tito-isme. Mao Tse Tung heeft immers blijkens de tekst in de Kominformkrant aan het slot nogmaals nadrukkelijk verklaard:

"De Communistische Partij van de Sowjet-Unie is onze beste leermeesteres van wie wij moeten leren. De internationale en binnenlandse toestand is te onzen gunste. Wij kunnen tenvolle staat maken op het wapen van "de dictatuur van de volksdemocratie teneinde het volk van geheel het land, uitgezonderd de reactionairen, te verenigen om standvastig naar "ons doel voorwaarts te gaan".

Het is bij nadere beschouwing merkwaardig, dat in het artikel angstvallig is vermeden om de Marxistische terminologie "dictatuur van het proletariaat" te bezigen. Hiervoor kwam de "volksdemocratie" in de plaats. Nochtans komt, volgens Lenin, als eerste periode van het communisme de dictatuur van het proletariaat in aanmerking. In "Staat en omwenteling" omschreef hij deze toestand als "de overheersing van het proletariaat over de bourgeoisie, overheersing, welke niet beperkt wordt door de wet en welke zich baseert op het geweld".

Sub 2. Het jongste excommunicatie-decreet, afgekondigd op last van de Opperste Heilige Congregatie van het Heilig Officie te Rome, heeft protest op grote schaal van het internationale communisme tot gevolg gehad. Via Radio-Moskou en in communistische dagbladen en periodieken over heel de wereld, is deze uitspraak fel bestreden en gekwalificeerd als een daad van strikt politieke onverdraagzaamheid. Een Nederlands Katholiek dagblad commenteerde:

"Behalve de Katholieken zijn de communisten misschien de enigen, die in staat zijn te begrijpen waarom de Kerk niet anders doen kon dan de gelovigen te plaatsen voor de keuze tussen twee levensbeschouwingen, twee religies, die elkaar niet verdragen en die men dus niet tegelijkertijd kan aanhangen". (Tijd 21-7-1949). Er is volgens het blad geen reden te veronderstellen, dat het communisme in geestelijk opzicht is geëvolueerd naar een ander standpunt, dan wat hun eerste leiders formuleerden met "Godsdienst is opium voor het volk". Veranderd is slechts de tactiek, die de communistische partijen om opportunistische redenen ertoe beweegt om, terwijl zij de gebalde vuist verheffen tegen de godsdienst, de hand toe te steken aan de belijders daarvan, met wier hulp zij hun dictatuur willen vestigen.

De Waarheid (16-7-1949) bevatte onder de kop "Inquisitie-1949" een hoofdartikel met aanvallen op het Vaticaan. Overal, aldus het C.P.N. dagblad, staan Katholieke naast niet-Katholieke werkers, staan Katholieke naast niet-Katholieke intellectuelen, tezamen bezielde door het streven naar een wereld, waarin er naar het woord van Karl Marx "brood en rozen voor allen zullen zijn".

De Waarheid beweert in het optreden van een Lindszenty in Hongarije en een Beran in Tsjecho-Slaowakije een bewijs te zien, dat het Vaticaan in de eerste rijen staat van de verdedigers van de privileges der rijken.

"Het Vaticaan verdedigt, in weerwil van zijn opgeschroefde verklaringen over de 'gebreken' van het kapitalisme de roofzuchtige praktijken van 'ditzelfde kapitalisme'".

Het behoort welf, volgens "De Waarheid", tot het kamp van de machtige monopolies, het leeft zelf van de winsten, die geperst worden uit de arbeid. En daarom zal, aldus het hoofdorgaan der C.P.N., het laatste decreet van Pius XII in de toekomst zijn plaats innemen naast alle vorige volkomen onuitvoerbaar gebleken veroordelingen van het communisme.

Jean Terfve, de vooraanstaande functionaris der Belgische commu-

nistische partij, gaf een oordeel van nagenoeg gelijke strekking. Hij achtte het mogelijk, dat een zeker aantal oprechte Katholieken aan de bevelen van de Kerk gehoorzamen, zich buigen en afzien van hun lidmaatschap van de communistische partij, of, indien ze geen lid zijn, een organische medewerking met de communisten zullen stopzetten.

"En de anderen, de minder vurige Katholieken, de Christenen uit gewoonte of uit traditie, die zo talrijk zijn in ons land, beeldt men zich in, dat, geplaatst als ze zijn tussen de orders van het Vaticaan, dat zijn volledige verknechting aan de verachtelijkste geldmachten openlijk komt bevestigen, en hun verzuchtingen naar een beter en rechtvaardiger leven, zij zich gaan afwenden van hen, die meer en meer de bouwers van de maatschappij van morgen blijken te zijn?" (De Rode Vaan 28-7-1949).

De "Libre Belgique" zelf erkent, aldus Terfve, dat het decreet zonder grote praktische draagwijdte zal zijn in de U.S.S.R., in Azië en zelfs in de Volksdemocratiën, waar, zegt het blad, actie van de vertegenwoordigers van het Vaticaan onmogelijk is gemaakt. Terfve concludeert daar uit, dat de maatregel in hoofdzaak voor West-Europa zou zijn getroffen.

De activiteit van het Kremlin en zijn aanhangers elders komt bij voorkeur tot uiting op sociaal-economisch gebied. Een van de onwrikbare grondslagen der Sowjet-politiek is het geloof in de onvermijdelijkheid van periodieke crises in de economie der kapitalistische staten. Mocht onlangs t.a.v. die onafwendbaarheid in Sowjet-kringen twijfel zijn gerezen en zelfs zijn uitgesproken door de Sowjet-econoom Prof. Varga (die voor deze "ketterij" publiekelijk werd afgestraft), zo hebben de huidige sterling-dollarmoeilijkheden van het Westen en de beweerde "crisis" in de Ver. Staten de leiders te Moskou versterkt in hun oorspronkelijk hiervoren vermelde overtuiging, ontleend aan stellingen van Marx en Lenin.

Voor West-Europa staat het Marshall-plan nog steeds in het centrum der communistische agitatie, wat o.m. bleek uit toespraken van enkele vooraanstaande vakbondsleiders (W.V.V.) en andere commentaren uit het communistische kamp. Zij alle behelsden, dat het Marshall-plan, zoal niet terstond mislukt, toch ten dode was gedoemd.

In de Engelse pers werd er op gewezen, dat in Juli j.l. op één dag tenminste zes Sowjet-commentatoren spraken over de ernstige staat van de economie der "gemarshalliseerde" westerse wereld. De communistische pers hier te lande volgt onvermoeid in het kielzog van deze propaganda, tezelfder tijd beoogt de Sowjet-economie te verheerlijken.

Uiteraard blijft de belangstelling speciaal gericht op arbeidsconflicten van enige omvang, ook wanneer die zich in het buitenland voordoen. Dit verklaart de wijze, waarop zowel in ons land, als in België en Frankrijk werd gehoopt op een uitbreiding van de inmiddels beëindigde Londense havenstaking. Deze was op haar beurt een gevolg van het Canadese zeeliedenconflict.

"De Waarheid" (22-7-1949) schreef o.m., dat de Londense havenarbeiders en de Canadese zeelieden alle aanvallen hadden afgewezen om hen te dwingen tot onderkruiperswerk, "een voorbode van de aanval op "hun lonen". Zij hadden tegelijkertijd "in waarachtige internationale "solidariteit het conflict weten te beëindigen op zo'n eervolle wijze, "dat dit een grote nederlaag voor de Engelse reactie betekent".

De Londense havenbaronnen, aldus "De Waarheid", moesten hun besluit tot uitsluiting inslikken.

Volgens het Belgische communistenblad "De Rode Vaan" (13-7-1949) hadden de Franse havenarbeiders zich reeds solidair verklaard met hun Londense werkmakers. Het blad deed toen nog geen oproep tot het betuigen van solidariteit door de Antwerpse dokwerkers. Blijkens een nadere publicatie (20 Juli) riep een "Actie-Comité" de Antwerpse dokkers op voor een 24-urenstaking, en wel:

- 1e. ter verwezenlijking hunner onmiddellijke eisen;
- 2e. tegen de eventuele terugkeer van Leopold III, en uit
- 3e. solidariteit met de stakende Londense havenarbeiders.

Daar laatstgenoemden zich inmiddels hadden bereid verklaard Maandag daarop volgende het werk te hervatten, kwam punt 3 te vervallen, doch de eisen onder 1 en 2 genoemd kunnen bevorderlijk worden geacht voor het uitbreken van zgn. "schokstakingen".

De pogingen, welke de communisten hier te lande met behulp van de E.V.C. aangewend hebben om de Nederlandse havenarbeiders solidair te doen zijn met de stakende Canadese zeelieden, zijn volledig mislukt. Te Rotterdam stelden Boshart en Dorchain tevergeefs alles in het werk om een staking te forceren. Zo trachtten zij op Maandag 4 Juli j.l. tegen te gaan, dat het volgens hen besmette Canadese schip "Monte Gaspe" gelost zou worden; slechts enkele losse havenarbeiders luisterden naar hen. Stagnatie vond dan ook niet plaats.

Een actie van de E.V.C.-Metaal te Amsterdam om het herstel van het Canadese schip "Laurention Lake" bij de Amsterdamse Droogdok Maatschappij te verhinderen, liep eveneens op een fiasco uit. Niet alleen werd aan boord van het schip gewerkt, doch een met veel ophef aangekondigde vergadering werd slechts bezocht door een viertal E.V.C.-bestuurders en vijf belangstellenden, ofschoon het merendeel der arbeiders, werkzaam bij de A.D.M., georganiseerd is in de E.V.C.-Metaal.

Deze mislukkingen staken wel schrill af tegen de bewering van de bekende commentator Isakov voor Radio-Moskou, dat de Canadese zeeliedenstaking "een van de bitterste uitingen van klassestrijd van onze "tijd" was geworden. (Manchester Guardian 16-7-1949).

Zoals eerder opgemerkt, blijft de U.S.S.R. het Atlantische Pact als een voornaam doelwit voor haar aanvallen beschouwen. De C.P.N. poogde daarom in de afgelopen Juli-maand naar buiten tegen het "oorlogspact" te getuigen, wat mislukte.

De behandeling ervan in de Staten-Generaal zou aanvankelijk worden aangegrepen om demonstraties en betogingen te organiseren. Het is echter

te dien aanzien bij plannen maken gebleven. Op generlei wijze hebben de communisten zich in Den Haag geroerd. In Rotterdam werden op 15 Julij. l. enkele groepen wielrijders waargenomen, die voorzien waren van borden met anti-Pactleuzen. Tevens werd daarbij geprotesteerd tegen de vertoning van de film "Het IJzeren Gordijn". Ondanks het feit, dat de demonstranten zonder geweld door de politie konden worden verspreid, ageerde "De Waarheid" de volgende dag in een vrij fel artikel tegen het optreden van de politie.

Radio-Moskou (21-7-1949) beweerde na het besluit van de Tweede Kamer om het Atlantisch Pact te ondertekenen, dat het Nederlandse volk er tegen was. In heel het land zouden masse-demonstraties en meetings hebben plaats gevonden, waarop de werkers geëist hadden dat het Pact verworpen zou worden.

Te Rotterdam, Den Haag, Haarlem, Leiden en vele andere plaatsen zouden de werkers hun stem verheven hebben ten teken van protest. De organisatie van de Nederlandse Vredesbeweging (kennelijk bedoelde Radio-Moskou het Comité-Stotijn) zou een oproep aan de parlementsleden gezonden hebben, waarin het Atlantisch Pact een bedreiging voor de vrede werd genoemd. Het zou miljoenen mensen nieuw ongeluk brengen. (Zie voor deze actie onder "mantelorganisaties der C.P.N.").

Radio-Moskou achtte het karakteristiek, dat 28 Kamerleden niet aan de stemming over het Noord-Atlantisch Pact hadden deelgenomen. "Men moest aannemen, dat het merendeel van deze afgevaardigden op de hoogte was van de stemming van het volk".

De vertoning van de film "Het IJzeren Gordijn", welke in enkele grotere bevolkingscentra leidde tot ongeregelde heden, vond te Rotterdam in de afgelopen verslagperiode nog niet plaats. "De Waarheid" feliciteerde inmiddels "de vrienden van goede betrekkingen met de Sowjet-Unie en de Amsterdamse bevolking" met het succes, dat de film in Amsterdam slechts één week in roulatie was geweest. De autoriteiten hadden "dit gedeelte van de slag verloren". Hetzelfde blad (16-7-1949) had er voorts gewag van gemaakt, dat de Sowjet-componisten Prokofieff en Sjostakowitsj telegrafisch met klem hadden geprotesteerd bij de Nederlandse Bioscoopbond. De Amerikaanse filmaatschappij had "op schurkachtige wijze onze muziek gestolen voor zijn anti-Sowjet-film en hierdoor een cynische aanslag gedaan op de vrijheid van onze schepping". Beide Sowjet-Russen verzochten de uitvoering van hun muziek in de in Nederland draaiende film "Het IJzeren Gordijn" te verbieden.

Tevoren was vermeld (Waarheid 14-7-1949), dat een delegatie van zes Sowjet-Russische vrouwen en meisjes, sprekende namens vele in Amsterdam vertoevende landgenoten, bij de Burgemeester der hoofdstad had aangedrongen op een verbod, wat Mr. d'Ailly had geweigerd.

Deze en soortgelijke stappen moeten alweer worden gezien in het licht van het Sowjet-vredesoffensief. Uit een recente publicatie kwam nogmaals naar voren, welk een zorg de Russische leiders stelselmatig besteden om de propaganda-leuze "De Sowjet-Unie - het bolwerk van vrede en democratie" ingang te doen vinden. V. Grishanin gaf daarover in het Russische tijdschrift "Moskou-Bolsjewiek" (17-5-1949) richtlijnen aan propagandisten. Zoals gebruikelijk wordt in details aangeduid op welke

wijze deze propaganda dient te worden gevoerd. Ze omvat, aldus de schrijver, slechts de korte periode van 1945 af. Het Sowjet-patriotisme moet worden geplaatst tegenover het "bourgeois-cosmopolitisme" der Amerikaanse reactie. "De imperialistische reactie", zo beweert Grishanin verder, "tracht haar agressieve politiek te camoufleren door "verbreiding van het corrupte denkbeeld, dat nationale souvereiniteit "is verouderd en dat de tijd is gekomen om een "wereldregering" te "vormen".

De groei van het socialisme moet, volgens Moskou-Bolsjewiek, worden gesteld tegenover het verval van het kapitalisme en de verraderlijke rol van de rechtervleugel-socialisten. Aan het slot van het artikel wordt aanbevolen ruime aandacht te schenken aan het werk der U.S.S.R. in de Verenigde Naties. De propagandist moet zijn toehoorders in kennis stellen met "de structuur van deze Organisatie en haar doeleinden en dan de politiek beschrijven van de heersende kringen der "Ver. Staten en Groot-Brittannië, die pogen de Verenigde Naties te "veranderen in een instrument ten dienste van hun agressie".

Deze gedachten worden reeds geruime tijd door communistische woordvoerders op nationale en internationale podiums tot in den treure herhaald.

De Fransman A.Croizat, een vooraanstaande figuur in het Wereld-Vak-Verbond ontwikkelde ze in dezelfde geest ter inleiding van de oprichtingsconferentie van de Beroepsafdeling der Metaal- en Mechanische Industrie van het W.V.V. Deze werd van 21-24 Juni j.l. te Turijn gehouden en bijgewoond door een delegatie van "De Metaal" (E.V.C.), bestaande uit H.Nooter (delegatieleider) en G.Butzelear, met als toegevoegd lid namens het E.V.C.-hoofdbestuur D.Kleinsma. Croizat's rede behelsde een scherpe aanval op het kapitalistische Westen en een verheerlijking van de Sowjet-Unie en de Volksdemocratiën.

De te Turijn ingestelde beroepsafdeling besloot op aanwijzing van de inleider strijd te voeren voor het volgende:

- 1e. Een werkelijke loonsverhoging en de garantie van de handhaving van de koopkracht;
- 2e. Terugbrenging van de werkweek op 40 uur;
- 3e. Uitbreiding en gelijkstelling van de vakbewegingsrechten zowel als van de sociale en economische rechten van de arbeiders in het Moederland en de koloniale gebieden;
- 4e. Vredesproductie inplaats van fabricage van oorlogsmateriaal;
- 5e. Strijd tegen de onmenselijke rationalisatie-methoden en de, in verhouding afnemende vergoedingssystemen, die van de mens slaaf van de machine maken;
- 6e. Ontwikkeling van het leerlingenstelsel en de technische vooruitgang;
- 7e. Uitbreiding van het recht op vrije tijd en lichamelijke opvoeding, n.l. door de garantie van betaalde jaarlijkse vacaties;
- 8e. Verbetering van de levensvoorwaarden op basis van de toepassing van een werkelijke sociale veiligheid, die alle risico's dekt;
- 9e. Toepassing van het principe: gelijk loon voor gelijke arbeid;
- 10e. Het algemeen doorvoeren van de wetgeving over de collectieve over-eenkomsten.

Een oproep van het Wereld-Vak-Verbond, n.a.v. het jongste te Milaan gehouden congres, werd in de Kominformkrant (15-7-1949) afgedrukt en in extenso door "De Waarheid" (28-7-1949) overgenomen. Ook daarin zijn de politieke en economische aanwijzingen van Moskou duidelijk te herkennen.

De oproep besluit met te constateren, dat onder het mom van het anti-communisme de leiders van het N.V.V., T.U.C. e.a. vakverenigingscentralen, samen met de leiders van de Amerikaanse Federatie van Werkers hun stakingsbrekersorganisatie vormen, teneinde het W.V.V. en de democratische vakbeweging van de gehele wereld te bestrijden. De arbeiders worden opgewekt te trachten hun vakcentralen te doen terugkeren in de gelederen van het W.V.V.

De internationale beroepsafdeling Metaal etc., hiervoren genoemd, zal te Parijs zetelen. De in Juli j.l. opgerichte Internationale Unie der Zeelieden en Dokkers, eveneens aangesloten bij het W.V.V., heeft haar domicilie te Marseille gekozen.

Louis Saillant, algemeen secretaris van het W.V.V., voerde op het zeeliedencongres aldaar het woord. Na een werkzaamheid van 46 maanden ging het W.V.V. thans steunen op internationale beroeps-centrales. Voor de eerste maal in de geschiedenis was een waarlijk internationale unie tot stand gekomen. Saillant noemde haar een machtig wapen voor de vrede op alle oceanen, in alle havens. 750.000 zeemannen en dokkers waren van nu af strijders voor de vrede, aldus Saillant. De sociale vooruitgang vastgesteld hebbend in de Sowjet-Unie en in de volksdemocratische landen enerzijds en de reactionaire politiek in de kapitalistische landen anderzijds, besloot het W.V.V. tot de vereniging van de arbeiders voor de strijd tegen de noodlottige gevolgen van het kapitalistische systeem.

Gezien de oorlogsgevaaren oordeelde het W.V.V. het noodig deel te nemen aan het tot stand brengen van EEN WERELDFRONT DER PARTIJGANGERS VAN DE VREDE en de arbeidersorganisaties.

Tenslotte dient vermeld, dat enige kopstukken der Eenheids Vak Centrale thans met name in het Wereldvakverbond op de voorgrond treden. De E.V.C.-voorzitter Berend Blokzijl werd te Milaan benoemd tot lid van de Executieve van het W.V.V. Hij fungeert sindsdien, naast buitenlanders, als vice-voorzitter van deze internationale communistische vakorganisatie.

H. Meijers, voorzitter van de Metaalbond, die door ziekte verhinderd was het W.V.V.-Metaalcongres te Turijn bij te wonen, werd als een der zeven leden van het Voorlopig Organisatie Comité voor de samenstelling van een Administratief Comité (bestuur) van de Internationale Beroepsafdeling der metaalarbeiders voorgedragen en benoemd.

Dirk Kleinsma, voorzitter van de A.B.T., een der omstreden E.V.C. hoofdbestuurders, werd op het stichtingscongres van een eerder vermeld internationale beroepsorganisatie van transport- en havenarbeiders te Marseille genoemd als kandidaat voor het te vormen bestuur.

II. ACTIE C.P.N. (DE WAARHEID).

Ger Harmsen, een der kopstukken van het propaganda-apparaat der C.P.N., had in "Politiek en Cultuur" van Juni j.l. de indruk gewekt, dat de vakbeweging niets met de politiek te maken had en dat de politieke strijd uitsluitend een taak van de politieke partijen was.

De leider van het Bedrijfsbureau der C.P.N., Jaap Brandenburg, heeft deze z.i. foutieve formulering bestreden in het Augustusnummer van hetzelfde maandblad. De opvatting van G.Harmsen t.a.v. het karakter en de beweegredenen van het trotskisme achtte Brandenburg principieel onjuist. Juist de vijanden van de arbeidersklasse, in het bijzonder de trotskisten, zo redeneerde hij, hadden die opvatting dikwijls met succes gehuldigd. Hieraan weet Brandenburg hun resultaten, speciaal in Rotterdam. Een Waarheid-artikel van algemeen partijsecretaris De Groot zou dit hebben aangetoond. De trotskisten poogden, volgens Paul de Groot, de Rotterdamse havenarbeiders en de Rijnschippers wijs te maken, dat zij voor "hoger loon en veertigurige werkweek" opkwamen. Tezelfdertijd scheurden zij echter de vakorganisatie en werkten zodoende mede aan de Amerikaanse oorlogsvoorbereiding met haar bewapeningslasten.

Brandenburg achtte het niet toevallig, dat naast Rotterdam ook in de steden Amsterdam, Den Haag, Groningen, Schiedam, Delft, waar de E.V.C. en de communisten volgens zijn zeggen sterke posities innamen, de trotskisten bij de jongste raadsverkiezingen met eigen lijsten partij en vakbeweging zoveel mogelijk afbreuk poogden te doen.

De ontwerp-resolutie voor het a.s. E.V.C.-congres te Amsterdam noemt de trotskisten van de R.C.P., de Vlamroep e.d. principiele tegenstanders van elke vakorganisatie. Zij zouden alleen tot de E.V.C. zijn toegetreden om haar ten bate van de reactie te ondermijnen. "Toen in Maart 1948 op initiatief van Amerika in Londen een conferentie werd belegd, waar, gecamoufleerd door besprekingen over het Marshall-plan, een grootscheepse aanval tegen het W.V.V. werd ingezet, "was het", aldus de tekst dezer resolutie, "Toon van den Berg, die in de L.Raad van de E.V.C. van oordeel was, dat onze organisatie aan deze conferentie moest deelnemen. Deze verwoede scheuringspogingen, "Zowel in het W.V.V. als in de nationale vakcentrales, zoals de oprichting van het O.V.B. in Nederland, de oprichting van de Force Ouvrière in Frankrijk, de opgeworpen moeilijkheden in de Italiaanse vakorganisatie enz., vielen samen met het opdringen van Amerika in West-Europa en met de daarmee gepaard gaande verscherpte maatregelen tegen de zelfstandige arbeidersorganisaties. De in 1949 doorgezette scheuring in het W.V.V. moet in dit verband worden gezien".

Brandenburg verenigde zich volledig met deze visie.

Als verantwoordelijk leider van het Bedrijfsbureau der C.P.N. heeft Brandenburg er momenteel politiek veel belang bij de komende reorganisatie van de E.V.C. sterk te beïnvloeden. De partijleiding stelde immers in December 1948 vast, dat voortaan de vakbeweging en het bedrijfsmerk van het hoogste gewicht zouden zijn. De E.V.C. moet, volgens leidende instanties der C.P.N., een actiever en betere orga-

nisatie worden, waarbij meer dan voorheen op de politieke kwaliteiten dient te worden gelet, teneinde de meerderheid der arbeiders te kunnen bewerken. De C.P.N. wekt onder de huidige omstandigheden haar leden op in de E.V.C. deel te nemen aan de voorbereidingen van het komende congres en aan het bespreken van de ontwerp-resolutie. De top van de C.P.N. heeft doelbewust ingegrepen in deze nieuwe ontwikkelingsfase der E.V.C.

Het voornaamste kenmerk van de vakbeweging, zo redeneert zij, moet haar onafhankelijkheid van de bezittende klasse zijn. Vandaar de aansporing tot een strijdlustiger optreden. De klassestrijd moet worden verscherpt, want de maatschappij staat volgens haar bewerken aan de vooravond van een scherpe crisis. De partij heeft uit de nederlagen van 1948 en 1949 ervaren, dat zij haar greep op de massa meer en meer heeft verloren. Zij wil daaraan, op de eerste plaats door de vakbeweging en het politieke bedrijfswerk, paal en perk stellen. Het zal de partijleiding evenwel moeilijk vallen over het dode punt heen te komen en de strijdgeest aan te wakkeren ten bate van een opbloei der C.P.N.

In de eerstkomende maanden zou zij de arbeiders daadwerkelijk trachten te overtuigen, dat tot dusverre alleen de communisten hun belangen hebben behartigd. Daarbij zou dan voortgegaan moeten worden het "verraad" van andere partijen en vakbonden te signaleren en tegelijkertijd afwijkingen in eigen gelederen aan de kaak te stellen en te bestrijden. De E.V.C. moet ook daarom duidelijker dan voorheen politiek kleur bekennen, niet alleen in nationale, maar ook in internationale zaken zoals vakbondsvrijheid, medezeggenschap, Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, het W.V.V., de strijd in Indonesië, het wereldvrede-soffensief van Moskou etc. De E.V.C. zal nog in toenemende mate een politiek-economisch instrument in handen der partij moeten worden.

Aan de C.P.N.-leiders is vanzelfsprekend het aanzienlijke verlies en het verloop van E.V.C.-leden niet ontgaan. Toch houden zij vol, dat deze vakcentrale de sympathie van vele buiten haar rijen staande werkers geniet, omdat zij haar hoedanigheid als strijdorganisatie der arbeidersklasse niet heeft verloochend. Volgens de communisten deden alle andere vakbonden dit wel.

Op last van de C.P.N. moet de mogelijkheid onderzocht worden om het streven der E.V.C., vastgelegd in de ontwerp-resolutie voor haar komende tweede congres, gemeengoed te maken van allen, die anders of in het geheel niet georganiseerd zijn.

In een nabeschouwing op de verkiezingsacties der C.P.N. werd inmiddels alle hoop gevestigd op het voormelde bedrijfswerk. Daarin diende voortaan een verkiezingsactiviteit op de lange baan verankerd te liggen. Het onderhouden van persoonlijk contact met arbeiders van uiteenlopende gezindte wordt daarbij van eminent belang geacht.

De C.P.N. streeft tegelijkertijd twee doelen na:

- 1e. de E.V.C. moet zich meer dan ooit naar de aanwijzingen der partij gedragen;
- 2e. de vakbondsactiviteit moet onder niet-partijleden en buiten de con-

munistische vakbeweging staande personen intensief worden gevoerd in naam van de solidariteit der arbeidersklasse.

De C.P.N. acht het Solidariteitsfonds der E.V.C. daarom als symbool van arbeiders-saamhorigheid van grote betekenis.

De a.s. zuivering der E.V.C. van politiek onwelgevallige elementen, geïnspireerd door de partijleiding, sluit geenszins het nakomen uit van de instructie, gegeven in de partij-resolutie van December 1.1. Zij gebod een brede samenwerking met de leden der Uniebonden, welks leiders tegelijkertijd moeten worden verguisd.

Voor de partij is de E.V.C. niet het doel, maar een middel om de arbeidersklasse naar de verwezenlijking van "het ware socialisme" te voeren. De partij stelt daarbij de principiële voorwaarde zelf als stoottroep te fungeren.

Eind Juli vergaderde het Partijbestuur der C.P.N. In een omvangrijke verklaring zijnerzijds over de toestand in Indonesië (Waarheid 3-8-1949) werd opnieuw solidariteit geuit "met de vrijheidsstrijd van het Indonesische volk, die ten doel heeft een zelfstandige en soevereine Republiek van geheel Indonesië, vrij van elke imperialistische "inmenging of invloed". Geëist werd volledige openbaarmaking van alle politieke en militaire afspraken met Amerika en de Hatta-Soekarno-groep.

Tot de Nederlandse Regering richtte het P.B. "de eis tot stopzetting van de terreur tegen het Indonesische volk, tot bestraffing van hen die zich daaraan schuldig maken of hebben gemaakt, tot onmiddellijke vrijlating van alle politieke gevangenen en vrijheid voor alle organisaties van het Indonesische volk. Het roept het Nederlandse volk op zich aaneente sluiten, teneinde het leven van zijn jongens te redden en de vrede in Indonesië af te dwingen".

In haar pers en anderszins bleef de C.P.N. zich verder bezighouden met de gedemobiliseerden. Kennelijk zit de bedoeling voor zoveel mogelijk stemming tegen de Regering te wekken, vooral t.a.v. het bevooroordeelde tekortschieten in haar taak om de uit Indonesië teruggekeerde militairen aan een behoorlijke bestaansmogelijkheid hier te lande te helpen. De regering-Drees had, aldus "De Waarheid" (2-8-1949), de betrekkingen in industrie, landbouw, transport, handel en overheid gereed moeten hebben.

Voorts stelde de C.P.N. een uitvoerige "Resolutie over raadsverkiezingen" op. De veroordeling van de "Trotskistische" blokljsten ging gepaard met het signaleren van "groot succes", daar waar volgens de aanwijzingen van het Partijbestuur blokljsten van communisten met sociaaldemocraten en partijlozen op een vooruitstrevend program waren ingediepd.

Dezerzijds werd op die voor de communisten gunstige resultaten reeds eerder gewezen.

In die gemeenten, aldus de Resolutie, waar op de juiste wijze blokljsten waren tot stand gebracht, verenigden de linkse sociaaldemocratische en partijloze kiezers zich met de communistische op een breder front, ten nadele van de officiële lijsten der P.v.d.A. en van

de reactie in het algemeen.

Dit bewijst, aldus het P.B., de aanwezigheid van een linkse stroming in de rijen der sociaal-democratische en partijloze werkers, Zij toont de mogelijkheid aan om deze stroming met de communisten tot een vooruitstrevend front tegen reactie en oorlog te verenigen.

Ten deze liet Paul de Groot een optimistischer geluid horen dan Edgar Lalmand, die de uitslag der jongste verkiezingen in België een nederlaag voor de communisten noemde.

De resolutie gaf op haar beurt een veroordeling van het excommunicatie-decreet. "Voor Nederland betekent dit Decreet van het Vaticaan "een directe inmenging in de binnenlandse politieke verhoudingen door "een buitenlandse mogendheid".

De C.P.N. riep daarom alle Nederlanders op "om de vrijheid van "geweten te verdedigen tegenover de gewetensdwang en de ketterjacht van "Rome, die in zo scherpe tegenstelling staat tot de beste tradities van "het Nederlandse volk".

Zij deed dit in "De Waarheid" (4-8-1949) onder de titel "Eenheid van actie met de gelovige werkers".

Het slot van de Resolutie (Waarheid 5-8-1949) vermeldde, dat de toestand in ons land zwanger gaat van crisis- en oorlogsgevaar. Tegenover de reactie plaatste de C.P.N. uiteindelijk haar bekende verkiezings eisen om te eindigen met een oproep tot verbetering van het partijwerk. Het P.B. besloot om met ingang van 28 Augustus, ter gelegenheid van het landelijk Waarheidszomerfeest-1949 (dit maal op terreinen naast het Stadion te Amsterdam) een grote werfcampagne voor de krant te beginnen. Nog steeds is de materiële situatie van het C.P.N.-dagblad verre van rooskleurig. Daarover werd begrijpelijkerwijs in het openbaar niet gerept. De oplaag van "De Waarheid" daalt nog bij voortduring.

Het Partijbestuur vorderde uiteindelijk van districten en afdelingen n.a.v. de verkiezingsuitslag een "brede en scherp-critische discussie" over het partijwerk. Effectieve maatregelen moeten worden genomen tot opheffing van "de gebleken zwakten" op politiek en organisatiegebied. Hier dus een herhaling van de formulering in het Kort Verslag van het Dagelijks Bestuur der C.P.N. (Waarheid 2-7-1949).

Een Partijconferentie in de komende herfst werd aangekondigd ter voorbereiding van het derde naoorlogse Partij-Congres.

De 50ste verjaardag van Paul de Groot werd aanleiding een fors portret van hem, annex huldigingsartikel van Jaap Brandenburg, in "De Waarheid" te plaatsen. Van zijn intrede in de strijd der Nederlandse arbeidersklasse af begon er "een nieuwe gezonde wind" in de partij te waaien, aldus de schrijver, die o.m. een uitspraak van De Groot anno 1935 tegen het sectarisme citeert:

"De ontkenning van de nationale gevoelens der Nederlandse volks-"massa's is een van de ergste uitingen van het sectarisme in de Partij, "die op jarenlange on-Leninistische tradities van de Hollandse Marxistische school berust".

Tot goed begrip diene, dat deze zienswijze van De Groot werd gegeven in de eindperiode van de Volksfront-regeringen in Frankrijk. In hetzelfde jaar redigeerde De Groot stellingen van het Congres, waaraan Brandenburg deze zinsnede heeft ontleend:

"Bij een mogelijke poging tot overweldiging van Nederland door Nazi-Duitsland kan de oorlog het karakter aannemen van een nationale bevrijdingsoorlog. De taak van de C.P.N. zou in een dergelijk geval daarin bestaan, dat zij, terwijl zij de onverzoenlijke strijd voert voor de beveiliging van de economische en politieke posities der arbeiders, werkende boeren en middenstand, gelijktijdig de arbeidersklasse oproept de bevrijdingsoorlog te voeren en niet toe te laten, dat de Nederlandse bourgeoisie het met de aanvallende mogendheid op een accoord gooit." (Zie hiervoor ook maandoverzicht no. 6 - blz.5).

Een circulaire aan de abonné's van de C.P.N.-documentatie "Feiten en Cijfers", in Juli j.l. verspreid, constateert dat vele functionarissen dit materiaal om financiële redenen niet meer kunnen aanschaffen. De partijfinancien kunnen een verdere prijsverlaging niet meer verdragen. Deze wekelijkse publicatie zou in de vakantieperiode worden stopgezet. Abonnementsgeld voor het derde kwartaal diende niet meer te worden overgemaakt, hetgeen op volledige opheffing wijst (zie maandoverzicht no. 12-1948 blz.16).

In de grotere steden werden de laatste weken voorbereidingen getroffen voor het formeren van Waarheid-Werfbrigades. Hun taak is het bezoeken van abonné's die bedanken, het regelmatig twee maal per week uitzetten van proefabonnementen tot werving van nieuwe abonné's op "De Waarheid" en de colportage van het dagblad op Zaterdagmiddag.

Te Nijmegen werd in Juli j.l. een Dimitroff-Brigade opgericht, waarschijnlijk als reactie op de voor de C.P.N. ongunstige verkiezingsresultaten. Onder de rubriek "Uit de Partij" werd de oprichting van genoemde Brigade vermeld in "De Waarheid". Hierin werd bericht, dat staande de vergadering 10 leden tot deze "werkbrigade" toetraden. Deze brigade is opgericht in het teken van vernieuwing en verjonging van het partij-leven. De partijgenoten, die deze brigade vormen, hebben zich voorgenomen om aan elke oproep van de Partij gehoor te geven en het werk uit te voeren, dat hun wordt opgedragen.

Terwijl de jongste verslagperiode hoegenaamd geen openbare vergader-activiteit der C.P.N. opleverde, maakte het District-Amsterdam daarop met twee protestmeetings een uitzondering. Zij werden belegd naar aanleiding van de ongeregelde heden bij de vertoning van de film "Het IJzeren Gordijn" en van het raadsincident in de hoofdstad. In de Apollo-hal waren bijna 3000 personen in strijdlustige, geestdriftige stemming bijeen. De bijeenkomst van "De Eilanden" bracht ongeveer 100 belangstellenden samen.

Zoals verwacht kon worden, heeft de C.P.N. beide bijeenkomsten geplaatst in het kader van het algemeen vredesoffensief van het Kominform. De incidenten, uitgelokt door de tevoren gevoerde communistische agitatie in enkele grote bevolkingscentra, werden op deze samenkomsten uitgebuit om het élan van de "vredesbeweging" te vergroten.

Tevens werd daar en in de communistische pers vrijlating van drie Amsterdamse arrestanten geëist, die inmiddels tot korte vrijheidsstraffen zijn veroordeeld op grond van hun krachtadig verzet tegen de politie en verstoring van de openbare orde. In de bijeenkomst in de Apollohal te Amsterdam werd stelling genomen onder de slagzin "Weg met het Atlantisch Pact - Voor vrede en vriendschap met de Sowjet-Unie" - Tegen de aantasting van de democratie - Vrijlating van alle gearresteerden".

In de communistische pers werd de campagne tegen Benelux voortgezet, welke door Radio-Moskou parallel in verschillende uitzendingen werd ondersteund.

III. NEVEN- EN MANTELORGANISATIES DER C.P.N.

A.N.J.V. - Het optreden naar buiten werd ook hier gekenmerkt door het zgn. vredesoffensief en de daarmee evenwijdig lopende actie ter bevrijding van de A.N.J.V.-ers Eric Mol, Piet Langendijk e.a. De eerste werd inmiddels uit zijn arrest ontslagen.

Onder de bemanning van Amerikaanse oorlogsbodems, welke Amsterdam aandeden, werd aldaar een in de Engelse taal gesteld pamflet van het A.N.J.V. verspreid o.m. de verklaring bevattend: Wij zullen de volkeren der Sowjet-Unie nooit aanvallen. Wij wensen een blijvende vrede.

De voorbereiding ter deelneming aan het Jeugdfestival en Congres in Budapest (Aug. en Sept. 1949) bezorgde het Jeugdverbond hier te lande veel werk. In Budapest verwachtten de organisatoren 200 deelnemers uit Nederland. Gezien de vrij hoge kosten van deelneming en de deviezenmogelijkheden zag het er geenszins naar uit, dat A.N.J.V., O.P.S.J., E.V.C.-Jeugd e.a. dit aantal zouden kunnen zenden. Volgens voorlopige aanwijzingen zou het werkelijke aantal deelnemers uit Nederland slechts tussen de 30 en 40 personen liggen.

Het hoogtepunt der feestelijkheden in Budapest moest een demonstratie worden van 300.000 jeugdige deelnemers in het teken van "Wij willen de vrede en zullen hem verdedigen".

Uit de Sowjet-Unie werden 500, uit Oostenrijk en Engeland elk 1000, uit België 250, uit China 44 deelnemers verwacht. In Hongarije zou een speciale postzegel worden uitgegeven om uit de opbrengst daarvan de jeugd van de koloniale landen in de gelegenheid te stellen het festival en congres bij te wonen.

Het gehele gebeuren kan worden gezien als een grootscheepse propaganda ter verbreiding van communistische ideeën onder de jeugd, wat harmonieert met de doelstellingen van de Wereldfederatie van Democratische Jeugd (W.F.D.Y.).

De Hongaarse regering zou bij de uitwerking van deze plannen ook materiele bijstand van andere volksdemocratische staten hebben ontvangen. Het Communistisch Informatie Bureau zal deze jeugdmanifestatie kunnen waarderen, omdat de Kominform-politiek er mede door ondersteund wordt.

Reeds thans worden maatregelen van organisatorische aard getroffen

voor een internationaal congres, dat het A.N.J.V. in 1950 in de Hout-
rusthallen te 's-Gravenhage wil houden.

A.B.C. - De Arbeidersbond voor Cultuur (voorheen Radio Werkend Neder-
land) liet in grote lijn verstek gaan, behoudens de organisatie van
een eendaagse boottocht op de Lek (10-7-1949) door het district Rotter-
dam. Maurits Boshart van de E.V.C. riep de omstreeks 1400 medepassa-
giers op tot solidariteit met die kameraden, die geweigerd hadden een
"besmet" Canadees schip te lossen. Daarna werd een collecte voor deze
havenarbeiders gehouden.

N.V.B. - Op de in het vorig maandooverzicht (blz.11) vermelde landda-
der Nederlandse Vrouwen Beweging voerde een thans met name bekende
vrouw uit Viët Nam, Thai Thi Lien, het woord. Zij sprak met zeer bewo-
gen stem en vertelde, dat zij haar broer verloren had doordat hij in
een concentratiekamp was gestorven. Zij repte over de vrijheidsstrijd
tegen de Fransen, waardoor al 16.000 doden in Frankrijk te betreuren
waren. Spreekster keerde zich fel tegen het kapitalisme en tegen de
gruwelen, welke in het onderdrukte Indonesië en Viët Nam plaats vonden.
Mocht men - aldus spreekster - ooit van de kapitalistische klasse de
wapenen ontvangen voor de komende oorlog, dan moesten deze wapenen te-
gen die klasse worden gebruikt.

O.P.S.J. - Deze mantelorganisatie zette haar pogingen voort om in on-
derwijsinstellingen van uiteenlopende aard invloed op de jeugd te krij-
gen. De leiders willen hun plan uitvoeren om controle op de leerboe-
ken van de verschillende scholen uit te oefenen. Voorts beweegt de ac-
tiviteit van deze organisatie zich in anti-militaristische richting,
met dien verstande, dat zij zich daarbij laat leiden door desiderata
van communisten en communistische meelopers.

In September/October van dit jaar zou de O.P.S.J. een landelijk
congres willen organiseren. De voorbereiding schijnt echter te hapelen
wegens gebrek aan medewerking van lieden, op wie de leiding gaarne een
beroep wil doen.

In Amsterdam is momenteel de binding tussen de O.P.S.J. en de voor-
uitstrevende studenten-vereniging "Pericles" vrij nauw. Gestreefd wordt
naar een inniger contact met de W.F.D.Y., waarvan de O.P.S.J. - zoals
bekend - lid is.

De O.P.S.J. heeft, ter bevordering van haar internationaal contact,
mede zitting in een zgn. "Boedapest-comité", met Pericles, E.V.C. en
A.N.J.V. Het werk onder de militairen in Indonesië blijft de aandacht
van deze communistisch gezinde jongeren houden. Binnenslands heeft de
O.P.S.J. te Lhee bij Dwingelo in de jongste Juli-maand twee kampweken
gehouden.

Ver. "Nederland-U.S.S.R. - Deze groepering van intellectuelen en kun-
stenaars bepaalde zich ertoe haar eenzijdige gevoelens van vriendschap
voor de U.S.S.R. te uiten door voortgezette pamflettenactie tegen de
vertoning van de film "Het IJzeren Gordijn".

Haar voorzitter Theun de Vries verkondigde in enkele bijeenkomsten der vereniging, alsmede in "De Waarheid" en het verenigingsorgaan "NU", de lof van het "socialistisch vaderland". In zijn relaas ontbrak het niet aan demagogische trekjes en manke vergelijkingen met het Westen (Zie b.v. de korte reisnotities in "De Waarheid" van 27, 29 en 30-7-1949).

Het orgaan "NU" heeft zich ingespannen het voorbeeld van Moskou te volgen en het geestelijk vaderschap van tal van grotere en kleinere uitvindingen aan het Westen te bet wisten en op naam van de Russen te brengen. Het feit, dat het Westen voor zich de eer kon opeisen, wordt verklaard met de economische en sociale achterlijkheid van het voormalige rijk der czaren. (Vide het maandblad "NU" - Juli 1949, blz. 12).

De blinde verering van al wat Sowjet-Russisch is werd nog eens ten overvloede aangetoond in een artikel over de "Spoorwegen in de Sowjet-Unie" ("NU" Aug. 1949). Daarin wordt de intellectuele lezerschare ervan verwittigd, "dat het klassensysteem, zoals wij dat hier kennen, in de S.U. niet voorkomt. Uiteraard is er een prijsverschil "tussen harde en zachte wagon en eerste en tweede categorie in de "slaapwagens."

Radio Moskou (25-7-1949) wijdde een ironisch gestemde beschouwing aan het thema: Waarom de film "Het IJzeren Gordijn" in Nederland schipbreuk heeft geleden.

Nederlands Organisatie Comité van het Wereldvredecongres - Ook de recente acties dezer groep, waarvan de musicus Haakon Stotijn landelijk secretaris is, bevestigen de eerste indruk dezerzijds, dat hier sprake is van een communistisch georiënteerde organisatie. (Vide maandoverzichten no. 4-'49 blz. 2 en 3 en no. 6 blz.3). Het Comité richtte zich in een protestschrijven tegen de ratificatie van het Atlantisch Pact tot de leden der Staten-Generaal. "De Waarheid" heeft daarvan in grote opmaak gewag gemaakt. (15-7-1949).

Daarnevens vraagt ook een, zij het voorshands nog zeer beperkte locale actie, de belangstelling. Te Alkmaar is het bestaan gebleken van een plaatselijk Organisatie Comité als onderdeel van het overkoepelend landelijk comité. Dit richtte zich in een verklaring, ondertekend door enige leden (van wie enkele communistisch of politiek althans uiterst links georiënteerd zijn), tot Kamerleden in de omgeving. De verklaring werd gelijktijdig met het adres van het landelijk comité aan betrokkenen overhandigd.

Het comité hield op 22 Juli 1949 een openluchtbijeenkomst te Amsterdam. O.m. vervulden Marcus Bakker, de voorzitter van het dagelijks bestuur, en een districtsbestuurder van het A.N.J.V. daar een spreekbeurt. Een Indonesische krontjongclub maakte muziek. Een der leden hield een korte toespraak. In het belang van de vrede beval hij staats-socialisme aan.

E.V.C. - In de hoofdstukken I en II van dit overzicht werden enkele beschouwingen gewijd aan de activiteit der E.V.C. op internationaal

terrein en aan het komende congres dezer Vakcentrale. Verwacht kan worden, dat op het tweede E.V.C.-congres zo niet alle, toch in elk geval enige strubbelingen van interne aard aan de orde zullen worden gesteld. Onder meer moet worden afgewacht hoe het congres zijn houding zal bepalen ten overstaan van de hoofdbestuurder Dirk Kleinsma (voorzitter van de Alg. Bedrijfsbond Transport). Dat hij juist nu internationaal op de voorgrond is geschoven op het stichtingscongres van de internationale beroepsorganisaties van transport- en havenarbeiders te Marseille waarborgt geen blijvende hechte positie in de E.V.C. Sommigen willen hem als politiek ongewenst wegwerken. Deze bekwaam geachte figuur geniet in de bedrijfsbond Transport voldoende gezag. Het is aannemelijk, dat men een eventuele zuivering te zijnen ongunste zeer voornemens zal uitvoeren. Zijn belangrijk internationaal werk, alsmede zijn bestuurstaak in de A.B.T., zouden door Kleinsma's opposanten kunnen worden aangegrepen om hem zgn. te ontlasten van zijn taak als hoofdbestuurder der E.V.C., en hem bijvoorbeeld te handhaven als lid van de in te stellen Algemene Raad. Tot dusverre woonde Kleinsma als lid van de Landelijke leiding der E.V.C. de zittingen van de Landelijke Adviesraad bij. Deze zal op het komende congres worden omgevormd tot evengenoemde Algemene Raad.

Verrassingen zijn echter niet uitgesloten. Een onheuse behandeling van Kleinsma zou een gevaarlijk wapen tegen de E.V.C. zelf kunnen worden. Derhalve mag worden aangenomen, dat een eventueel optreden van de landelijke leiders tegen Kleinsma geen onberaden karakter zal hebben. Wel werd in de ontwerp-resolutie voor het komende E.V.C.-congres Kleinsma, zij het niet met name, verantwoordelijk gesteld voor het mislukken van de Amsterdamse havenstaking van begin 1949. De bezwaren, welke er destijds in hevige mate tegen hem rezen, kan de landelijke leiding thans niet spontaan uitspelen nu er zoveel maanden zijn gepasseerd.

De E.V.C. richtte in enige harer afdelingen per pamflet "een woord tot de middenstand" (o.a. in Groningen en in de Zaanstreek). Daarin werd betoogd, dat een goede koopkracht van de arbeiders de bestaansvoorwaarde der middenstanders is. Derhalve werden zij opgewekt de loonstrijd van stakende arbeiders geldelijk te steunen. De aandacht werd daarbij gevestigd op het Solidariteitsfonds der E.V.C.

Communistische invloed in buurtcomité's e.d. - Op de Eilanden, een der bekende Amsterdamse volkswijken, slaagde de C.P.N. er aanvankelijk in om via de oprichting van de "Stichting Kinderuitzending Eilanden" vat te krijgen op talrijke aldaar woonachtige arbeidersgezinnen. Weldra bleek het min of meer bedektelijke optreden van de communisten in deze stichting een politieke achtergrond te hebben.

De partij toonde zich kennelijk beducht voor de groeiende, vruchtbare samenwerking tussen overheidsinstanties en arbeidersbevolking der Eilanden in de eerder opgerichte "Stichting Wijkcentrum Eilanden". Deze samenwerking dreigde de politieke oogmerken der C.P.N., o.a. het verscherpen van de klassetegenstellingen, in de weg te staan. Derhalve greep de partij in met behulp van de "Stichting Kinderuitzending Eilanden". Zij deed dit des te gerader, omdat zij de Eilanden als een sterk

bolwerk der partij beschouwt. Gelet op deze politieke bijbedoelingen werd het dezerzijds nuttig geacht hiervolgend de omstandigheden waar onder dit optreden van de communisten plaats vond nader te releveren.

Reeds in het voorjaar van 1948 gedurende de C.P.N.-activiteit ter vorming van de zgn. "Welvaart-comité's", werd op vergaderingen der C.P.N. aan de leden opgedragen mede te werken aan de oprichting van buurtorganisaties, speeltuinverenigingen e.d.

Bij de reacties van de C.P.N. op de voor haar zeer teleurstellende verkiezingsuitslag van 7 Juli 1948 klonk vooral het zelfverwijt, dat de partij het contact met de arbeidende massa onvoldoende had gezocht en onderhouden.

De actie voor de Welvaart-comité's was inmiddels vrijwel uitgestorven. De opdracht aan de leden om zich in buurtcomité's en speeltuinverenigingen te laten gelden, werd evenwel nog verscheidene malen op partijvergaderingen gegeven. Waar nog niet aanwezig moest worden getracht deze verenigingen in het leven te roepen.

Op de "Eilanden" te Amsterdam is gevestigd de "Stichting Wijkcentrum Eilanden", onderverdeeld in verschillende secties, als "Jeugd", "Sociale en Medische Zorg", enz.. Dit "Wijkcentrum" stelt zich o.m. ten doel, de Eilanden-jeugd ontspanning te bieden, vooral gedurende de zomervacantie. De stichting is een overkoepelend orgaan, waarin verschillende organisaties met soortgelijke doeleinden, ongeacht hun godsdienstig of politiek karakter, tot een goede samenwerking zijn gekomen.

Daaraan wordt ook van overheidswege deelgenomen door een vertegenwoordiger van het gemeentelijk bureau voor Sociale Zaken en één van het politiebureau in dit stadsdeel.

In het najaar van 1948 heeft dit "Wijkcentrum" een plan in studie genomen, om tezamen met alle andere organisaties op "de Eilanden" te komen tot een groot kampeercentrum voor de Eilandenbewoners, jong zowel als oud. Gedurende de voorbereiding bleek, dat dit plan vanwege de omvang niet reeds in de zomer van 1949 kon worden uitgevoerd.

In het begin van 1949 vormde zich een comité van hoofdzakelijk communistisch georiënteerde personen, dat in het geheim maatregelen trof voor het organiseren van een groot zomerkamp voor kinderen van de Eilanden. Enkele leden van dit comité hadden in hun functie van afdelingsbestuurders van het Amsterdams Speeltuin Verbond (A.S.V.), tevoren deelgenomen aan de besprekingen voor het kampeercentrum, uitgaande van het "Wijkcentrum". De activiteit van dit comité heeft geleid tot de totstandkoming van een tweede stichting, nl. de "Stichting Kinderuitzending Eilanden". In April 1949 behelsde een verspreide circulaire, dat "de besturen" van enkele "speeltuinverenigingen" (in feite: afdelingen van het genoemde "Amsterdams Speeltuin Verbond", dat hierin niet was gekend), tezamen met de Nederlandse Vrouwen Beweging (N.V.B.) en geholpen door leden van het Algemeen Nederlands Jeugd Verbond (A.N.J.V.)

het plan hadden opgevat een groot kinderkamp te houden "voor alle kinderen van de leden der genoemde organisaties". De kosten voor dit veertiendaags kamp zouden per kind f. 28.-- bedragen, waarvan f. 7.-- voor rekening van de ouders zouden komen. De ontbrekende f. 21.-- zouden moeten worden verkregen uit de opbrengst van feestavonden en uit overheidssubsidie.

Daar de plannen waren opgezet voor een kamp van plm. 1000 kinderen, werd aanvankelijk aan het gemeentebestuur een subsidie gevraagd van f. 23.000. Later werd de aanvraag verlaagd tot f. 8.500. Er werden ten bate van het a.s. kamp o.m. een feestavond en een bioscoopvoorstelling gegeven. Voorts werd aan verschillende theaters en artisten om medewerking verzocht.

De kampassistenten zouden een opleiding ontvangen van de bekende communiste, mevr. W. van den Muyzenberg-Willemse.

Begin Mei werden op een persconferentie de plannen nader uiteengezet. Daarop volgde o.m. een artikel in "Het Vrije Volk" van 13-5-1949, onder de kop: "Politiek getinte organisatie vraagt voorbarig geld".

Nadien is in "De Waarheid" een reeks van berichten verschenen, waarin het werk van de "Stichting Kinderuitzending Eilanden" sterk werd aangeprezen. Tevens trad daarbij de politieke beweegreden enigermate in het daglicht. Reeds op 18 Mei werd in een artikel scherp gefulmineerd tegen "Sociale Zaken" en de politie, (beide in de "Stichting Wijkcentrum Eilanden" vertegenwoordigd).

Onder het hoofd "EN DE POLITIE GRIJPT DE KNUPPEL" werd o.m. opgemerkt:

"De politie van burgemeester d'Ailly is erg met het lot van de Eilandkinderen begaan, ze vinden de armoede verschrikkelijk. Maar als hun vaders en moeders opkomen voor een beter bestaan, vechten voor hogere lonen, voor kleding en eten voor hun kinderen, sturen de Ooms-agenten de politiehonden op hen af of grijpen naar de gummiknuppel. Dit is het ware gezicht van de Omes dat zij achter de vrolijke avondjes en filmmiddagen trachten te verbergen."

Ook uit de reacties van vooraanstaande C.P.N.-functionarissen bleek hoezeer het de C.P.N. een doorn in het oog was, dat de "Stichting Wijkcentrum Eilanden" aan invloed won en dat daarin behalve "neutrale" en Christelijke organisaties, ook overheidsdiensten, met name "Sociale Zaken" en de politie sympathie gingen verwerven. En dat in een stadsdeel, waarin een maand geleden nog 56.3% van het totaal aantal geldige stemmen op de C.P.N. werd uitgebracht.

Na het aanvankelijk succes ging het de "Stichting Kinderuitzending Eilanden" niet voor de wind. Na enkele vergeefse pogingen is het tenslotte gelukt in Schoorl een kampterrein te vinden. Het genoemde "Amsterdams Speeltuyn Verbond" (A.S.V.) wees echter het verzoek om leidsters ter beschikking te stellen van de hand. Enkele niet-communistische bestuurders spraken reeds nu twijfel uit over de juistheid van hun actieve medewerking aan wat zij steeds meer als een streven naar poli-

tieke invloed gingen zien en tenslotte wees het gemeentebestuur van Amsterdam de gevraagde subsidie af.

Niettemin zijn op 1 Augustus, aldus "De Waarheid" - "ondanks de tegenwerking van de rose en zwarte reactie" en "de sabotage van het gemeentebestuur", enkele honderden kinderen met autobussen naar Schoorl vertrokken.

De politieke achtergrond van deze strijd bleek nog op een openbare C.P.N.-vergadering, welke d.d. 15 Juli j.l. in het gebouw "t Eiland" te Amsterdam werd gehouden, naar aanleiding van de vertoning van de film "Het IJzeren Gordijn". Bij de behandeling van dit onderwerp bracht Jaap Brandenburg (lid van het Dagelijks Bestuur der C.P.N.) de beide genoemde stichtingen in het geding. De politie had, volgens hem, de laatste tijd allerlei pogingen aangewend om zich speciaal bij de Eilanden-bewoners wat sympathieker te maken. Zij had zelfs meegewerkt, een "Wijkcentrum" op de Eilanden te stichten. Maar er was volgens Brandenburg ook een Stichting Kinderuitzending Eilanden van de bewoners zelf, welke toonde, het werk voor de kinderen zelf wel te kunnen doen. Hij waarschuwde zijn gehoor, dat, hoe sterker het (niet-communistisch georiënteerde) wijkcentrum op de Eilanden zou worden, des te meer de positie van de arbeiders op de Eilanden zou verzwakken.

IV. INDONESIE.

Er is in vorige overzichten reeds op gewezen, dat de C.P.N. in verband met de communistische agitatie in Azië behalve aan de gebeurtenissen in Indonesië ook meer dan gewone aandacht schenkt aan het communistische China. Vermoedelijk zijn de berichten en beschouwingen in "De Waarheid" dienaangaande zo niet geheel, dat toch ten dele afkomstig van het "New China News Agency" te Londen.

In het blad is o.a. melding gemaakt van de recente herdenking van het 28-jarig bestaan der Chinese Communistische Partij en van de redevoering, die ter gelegenheid daarvan gehouden is door de partijvoorzitter MAO TSE TUNG, opperbevelhebber van het "Volksleger". Hij legde volgens "De Waarheid" de nadruk op de solidariteit van het Chinese Volk met de Sovjet-Unie, de "nieuwe werelddemocratiën" in Oost-Europa, de anti-imperialistische volkeren in de koloniën en met de (werkende) massa's in de kapitalistische landen. (zie hoofdstuk I).

Ook het communistische blad "Politiek en Cultuur" toont meer en meer belangstelling voor China. In het Julinummer is de verschijning aangekondigd - bij de boekhandel Pegasus te Amsterdam - van het boek Tschifoën (Een Chinese roman over de beginperiode van het revolutionaire volksleger).

Theun de Vries heeft in het periodiek vertaalde gedichten geplaatst van Chinese communisten, o.a. van de Chinese communistenleider Mao Tse Tung.

In hetzelfde nummer van "Politiek en Cultuur" is een artikel opgenomen van de Indonesiër AMIR (vermoedelijk een schuilnaam) over "Indonesië in het Amerikaanse systeem van oorlogsbases". Amir begint in het artikel met de verklaring, dat het gebeuren, dat zich thans in Azië en in het bijzonder in Zuid-Oost-Azië voltrekt, in nauw verband staat met de grote veranderingen, die China tot nieuw leven zullen brengen. Vervolgens wordt opgemerkt, dat het Anglo-Amerikaanse imperialisme door het ontwaakte Chinese volk uit China is geworpen en dat dit imperialisme zich thans geconcentreerd heeft in de rijke gebieden in Zuid-Oost-Azië.

"Het tracht deze landen alsnog voor zich veilig te stellen en in deze gebieden nieuwe bases te vormen tegen het democratische China en tegen de Sovjet-Unie. Om deze plannen te kunnen verwezenlijken zijn de imperialisten er in de eerste plaats op uit de vrijheidsbeweging in deze landen, die krachtig gestimuleerd wordt door de overwinningen van het Chinese volk, te breken en aldaar regeringen in het zadel te helpen, in naam onafhankelijk, maar in werkelijkheid trouwe jaborers en helpers van de meesters in Washington, Londen, Parijs en Den Haag."

Amir besluit zijn artikel met in herinnering te brengen, dat de Partai Komunis Indonesia (PKI) de bevolking reeds heeft opgeroepen tot voortzetting van de strijd tegen het Nederlandse imperialisme.

In "Indonesia Merdeka", orgaan van de Perhimpunan Indonesia, is een beschouwing gewijd aan de verhouding tussen werkgevers en werknemers in verband met de betekenis van de "World Federation of Trade Unions" (W.F.T.U.), welke genoemd wordt de belangrijkste organisatie van vakarbeiders, die in 1945 te Londen werd opgericht met het doel de arbeiders van de gehele wereld te verenigen. In de "rubriek arbeiders" van het blad wordt in bedoelde beschouwing het verschil aangegeven, dat bestaat tussen de proletariërs, de arbeiders die niets bezitten behalve hun lichamelijke krachten, en de bourgeoisie, de groep werkgevers of kapitalisten. Gewezen wordt verder op de noodzaak, dat de arbeiders zich verenigen; door organisatie staat elke werknemer stevig. De strijd van de arbeiders in Indonesië is gelijk aan die in Nederland. Het doel is de onderdrukking van de Nederlandse arbeiders door eigen landgenoten en de onderdrukking van de Indonesische door het Nederlandse kapitalisme te bestrijden.

Met de arbeidersrubriek in "Indonesia Merdeka" wordt mogelijk beoogd voorlichting te geven aan de leden der "Perhimpunan Indonesia", die - arbeiders zijnde - nog niet bij een vakvereniging zijn aangesloten. Voor hen is dan uiteraard de aangewezen organisatie de E.V.C., waarvan reeds Indonesiërs lid zijn.

15 Augustus 1949

V. OVERZICHT DER STAKINGEN IN JULI 1949.
Zie blz. 21

OVERZICHT DER STAKINGEN IN JULI 1949.

- 21 -

Bedrijf.	Aanleiding.	Inmenging Vakbonden.	Resultaat.	V o l g n o.
Stucadoors te Amsterdam.	Protest tegen terugbrengen loon tot CAO-hoogte.	EVC-ABWB leidt actie.	Staking 22/4/49 begonnen; actie verloopt geleidelijk.	1
Stucadoors te Sassenheim, Roosendaal, Alkmaar en Den Haag.	Idem.	Idem.	Staking 2/5/49 begonnen; actie verliep geleidelijk; beëindigd te Roosendaal-23/7; Alkmaar-24/6; Den Haag-18/7.	2
Stucadoors te Deventer, Leiden, Rotterdam, Amersfoort, Groningen en Soest.	Idem.	Idem.	Staking 9/5/49 begonnen; actie verloopt geleidelijk; te Deventer staking op 1/8/49 definitief beëindigd; te Leiden ook geheel verlopen.	3
Stucadoors te Haarlem.	Idem.	Idem.	Staking 16/5/49 begonnen; actie verloopt geleidelijk.	4
Fabriek van Melkproducten te Nwr. Amstel.	Geschil over niet uitbetaling van half uur schafttijd.	CNV.	Stakers na overleg met CNV ontslagen.	5
Sigarenfabr. Fa. Wijtenburg te Leiden.	Sigarenmakers moesten wegens gebrek aan debladen met ander materiaal werken en op andere voorwaarden; zij aanvaardden deze voorwaarden niet.	Unie bemiddelde; EVC uitoverleg ge-weerd.	Op voorwaarden dat nieuw overleg tussen Unie en directie zou plaats vinden, werk op directevoorwaarden hervat.	6
Heinekens Bierbrouwerij te Rotterdam.	Eis: loonsverhoging in verband met werktijdenverandering.	EVC steunde.	Alle stakers werden ontslagen.	7

V o l g n r i g e o. m n d.	Be- gin in vo- rige mnd.	De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal stakers aan.																														
		De boven de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal arbeiders aan dat in normale toestand werkzaam is.																														
		A:staking met vooraf bepaalde tijdsduur(korter dan 24 uren). B:staking met vooraf bepaalde tijdsduur(24 uren of langer). C:staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur.																														
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
5						9																										
6						260																										
						140																										
7																																